

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

მოსამართლე — მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

02 აპრილი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

დისციპლინური საქმე №134/17-3

-- -- 2017 წლის 27 ივლისის №-- საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 15 მარტის №134/17-3 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 2 აპრილის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივრებში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მან 2015 წლის 1 მაისს შეიტანა სარჩელი სასამართლოში, რომელიც დაეწერა მოსამართლე -- --. 2015 წლის 27 ნოემბერს ჩაინიშნა პირველი სასამართლო სხდომა თუმცა, მოწინააღმდეგე მხარის მიერ გასაჩივრდა უზრუნველყოფის ღონისძიება და საქმე გადაეზავნა სააპელაციო სასამართლოს. საქმის პირველ ინსტანციაში დაბრუნების შემდეგ, 2016 წლის 31 მარტს მოსამართლე -- -- გამოიტანა განჩინება უზრუნველყოფის ღონისძიების ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ. ამის შემდეგ, საქმეზე სასამართლო სხდომა არ ჩატარებულა და საქმე განსახილველად გადაეცა -- --. საჩივრის ავტორის განმარტებით, ის 5 თვის განმავლობაში უშედეგოდ ელოდა სხდომის დანიშვნას და 2017 წლის

26 აპრილს სასამართლო სხდომის დანიშვნის შესახებ განცხადებითაც მიმართა მოსამართლეს თუმცა, მიუხედავად არაერთი (მათ შორის მოსამართლის თანაშემწესთან სატელეფონო კომუნიკაციის გზით) მოთხოვნისა, საქმე განსახილველად ისე გადაეცა მესამე მოსამართლეს, - - -, რომ საქმეზე არც ერთი სხდომა არ ჩატარებულა. საჩივრის ავტორი იძულებული შეიქმნა 2017 წლის 21 ივლისს კიდევ ერთხელ დაეწერა განცხადება საქმის განხილვის დაჩქარების თაობაზე, თუმცა, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოში საჩივრის შეტანის დროისთვის (2017 წლის 27 ივლისი), მას სასამართლოდან არავინ დაკავშირებია.

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ ასეთი უყურადღებობის და საქმის განხილვის გაჭიანურების გამო, ზიანდება მისი ქონებრივი ინტერესი და უფლება. -- -- განცხადებით, საქმეში წარმოდგენილი (ექსპერტიზის დასკვნა სასამართლოს წარედგინა 2016 წლის 21 ნოემბერს) ექსპერტიზის დასკვნის მომზადების თანხა ფინანსური უსახსრობის გამო დროულად ვერ გადაიხადა, რის გამოც 2016 წლის 07 ნოემბერს აღიძრა სასარჩელო წარმოება მის წინააღმდეგ. ამ უკანასკნელი საქმის განხილვა დასრულდა 2017 წლის მარტის თვეში. შესაბამისად, ჩნდება ეჭვი, რომ სამართალწარმოება მიმდინარეობს შერჩევითი სამართლის პრინციპით.

საჩივრის ავტორი ასევე განმარტავს, რომ ამ საქმის გაჭიანურებაში ყველაზე ნაკლები წვლილი მიუძღვის მოსამართლე -- --, თუმცა, რადგან საქმის გაჭიანურებით საჩივრის ავტორს ადგება როგორც მატერიალური, ისე მორალური ზიანი, ის იძულებული შეიქმნა მოემართა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოსათვის.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1 2015 წლის 20 აპრილს -- -- განცხადებით მიმართა -- საქალაქო სასამართლოს და სარჩელის აღძვრამდე სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიებად მოპასუხის უძრავ ნივთზე ყადაღის დადება მოითხოვა.

2015 წლის 21 აპრილის განჩინებით ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა -- -- განცხადება მოპასუხის ქონებაზე ყადაღის დადების შესახებ; განმცხადებელს განემარტა, რომ ვალდებული იყო 10 დღის ვადაში წარედგინა სარჩელი. მოსამართლემ განსაზღვრა, რომ განჩინება შეიძლება გასაჩივრებელიყო მისი ჩაბარებიდან 5 დღის განმავლობაში.

2015 წლის 21 აპრილის განჩინება მოპასუხეს ჩაბარდა 2015 წლის 22 ოქტომბერს. 2015 წლის 28 ოქტომბერს მოპასუხის შპს „--“ წარმომადგენელმა -- -- გაასაჩივრა 2015 წლის 21 აპრილის განჩინება სარჩელის აღძვრამდე სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე. 2015 წლის 2 ნოემბერს შპს „--“ საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში. 2015 წლის 24 ნოემბრის განჩინებით არ დაკმაყოფილდა მოპასუხის საჩივარი სარჩელის აღძვრამდე

სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გაუქმების შესახებ და საქმე გადაეგზავნა სააპელაციო სასამართლოს.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2016 წლის 2 თებერვლის განჩინებით ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა შპს „—“ წარმომადგენლის -- -- საჩივარი; გაუქმდა -- საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 21 აპრილის განჩინება და საქმე ხელახლა განსახილველად დაუბრუნდა იმავე სასამართლოს.

2016 წლის 31 მარტის განჩინებით მოსამართლე -- -- მიერ ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა -- -- განცხადება სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე.

2.2 2015 წლის 1 მაისს -- საქალაქო სასამართლოს სარჩელით მიმართა -- -- (მოპასუხე - შპს „—“) და მოპასუხისათვის ზიანის თანხის - 24 560 ლარის ანაზღაურების დაკისრება მოითხოვა.

2015 წლის 17 ივნისს -- -- საჯარო შეტყობინების გზით გზავნილის (სარჩელის და თანდართული დოკუმენტების) მოპასუხისათვის ჩაბარების თაობაზე განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- --. წარმოდგენილი იყო ცნობები იმის შესახებ, რომ მითითებულ მისამართზე მოპასუხეს სასამართლო გზავნილი ვერ ჩაბარდა.

2015 წლის 17 ივლისს სასამართლოს მოხელის მიერ, შპს „—“ დირექტორებს, -- -- და -- -- სასამართლო გზავნილები გაეგზავნათ მათი საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. 2015 წლის 21 ივლისს -- --, ხოლო 2015 წლის 22 ივლისს -- -- ჩაბარდათ სარჩელის და თანდართული დოკუმენტების ასლები. შესაგებელი სასამართლოში წარდგენილ იქნა 2015 წლის 29 ივლისს.

2015 წლის 1 სექტემბერს -- -- შუამდგომლობით მიმართა მოსამართლე -- -- და საქმეზე დამატებით მტკიცებულებებად მოსარჩელის მიერ საპატრულო პოლიციის გამოძახების დამადასტურებელი დოკუმენტების დართვა მოითხოვა.

2015 წლის 15 ოქტომბერს მოსარჩელის და მოპასუხის წარმომადგენლებს ეცნობათ საქმეზე მოსამზადებელი სხდომის 2015 წლის 27 ნოემბერს ჩანიშვნის თაობაზე.

2016 წლის 16 მაისს -- საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის თავმჯდომარეს მოხსენებითი ბარათით მიმართა მოსამართლე -- -- თანაშემწემ და ვინაიდან, მოსამართლე -- -- 2016 წლის 7 მაისიდან ორსულობის, მშობიარობის და ბავშვის მოვლის გამო იმყოფებოდა დეკრეტულ შვებულებაში, ითხოვა აღნიშნული საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაცემა.

2016 წლის 3 ივნისიდან 2016 წლის 1 სექტემბრამდე საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --, ხოლო 2016 წლის 19 სექტემბრიდან 2017 წლის 16 ივნისამდე მოსამართლე -- --.

2016 წლის 21 ნოემბერს მოსარჩელემ შუამდგომლობით მიმართა სასამართლოს და მისი ინიციატივით „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ მიერ ჩატარებული ექსპერტიზის დასკვნის საქმეზე დართვა მოითხოვა.

2017 წლის 26 აპრილს მოსარჩელემ ისევ მიმართა სასამართლოს შუამდგომლობით და მოითხოვა საქმეზე სასამართლო სხდომის დანიშვნა.

2017 წლის 19 ივნისს მოსამართლე -- -- განცხადებით მიმართა -- საქალაქო სასამართლოს თავმჯდომარეს და ითხოვა განტვირთვის მიზნით წინამდებარე საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაცემა. 2017 წლის 24 ივნისიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

2017 წლის 21 ივლისს -- -- წარმომადგენელმა შუამდგომლობით მიმართა -- -- და ითხოვა საქმეზე სასამართლო სხდომის ჩანიშვნა.

2017 წლის 24 ივლისის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2017 წლის 24 ოქტომბერს.

2017 წლის 21 სექტემბერს მოსამართლე -- -- მოხსენებითი ბარათის საფუძველზე, საქმე განსახილველად დაუბრუნდა მოსამართლე -- --.

2017 წლის 24 ოქტომბრის სხდომა გადაიდო 2017 წლის 25 ოქტომბერს. 2017 წლის 25 ოქტომბერს მოსამართლე -- -- მიერ საქმეზე ჩატარდა მოსამზადებელი სხდომა. საოქმო განჩინებით დაკმაყოფილდა მოსარჩელის შუამდგომლობა საქმეზე ექსპერტიზის დასკვნის მტკიცებულებად დართვის თაობაზე. ასევე დაკმაყოფილდა მოსარჩელის შუამდგომლობა საქმეზე საპატრულო პოლიციის ოქმების მტკიცებულებად დართვის შესახებ. საქმის განხილვა გადაიდო 2018 წლის 30 იანვრისთვის.

2018 წლის 11 იანვარს მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილ იქნა დაზუსტებული სარჩელი (მოპასუხისათვის - 38 560 ლარის დაკისრების თაობაზე), რომელზეც მოპასუხემ 2018 წლის 9 თებერვალს წარმოადგინა შესაგებელი.

-- საქალაქო სასამართლოში საქმის განხილვა დასკვნის შედგენის დროისათვის არ დასრულებულა.

2.3. 2016 წლის 7 ნოემბერს -- საქალაქო სასამართლოს სარჩელით მიმართა „სსიპ - ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნულმა ბიურომ“ მოპასუხის -- -- მიმართ და ვალდებულების შეუსრულებლობით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება მოითხოვა. საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

2017 წლის 6 მარტის განჩინებით (საქმის ნომერი №--) დამტკიცდა მხარეთა შორის მორიგების აქტი და შეწყდა საქმისწარმოება.

2.4. მოსამართლე -- -- 2017 წლის სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, განსახილველად გადაცემული ჰქონდა დაახლოებით - 385 საქმე, დაასრულა - 332 საქმე (86.2%).

3. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს - „საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება“.

განსახილველ შემთხვევაში იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრის/საჩივრების საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს თავისი არსით რას წარმოადგენს - საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება, როდიდან უნდა ჩაითვალოს საქმე გაჭიანურებულად და რას გულისხმობს ტერმინი „უსაფუძვლო“. აღნიშნულ გადაცდომასთან დაკავშირებით, დამატებითი განმარტებებს არ გვაძლევს შიდა კანონმდებლობა, ამასთან, არც სადისციპლინო კოლეგიისა და სადისციპლინო პალატის არსებული გადაწყვეტილებები იძლევა აღნიშნული საკითხის განზოგადების შესაძლებლობას.

მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

ამასთან, იყო თუ არა საქმის განხილვის ვადები არაგონივრული სასურველია შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს სასამართლო პრაქტიკით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად, კერძოდ, ეს კრიტერიუმებია: 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grande v. Italy*, §55; *Papachelas v. Greece*, §39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United Kingdom*, §72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (*Human v. Poland*, §63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (*Lupeni Greeck Catholic Parish and others v. Romania*, §150); 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (*König v. Germany*, §103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (*Acquaviva v. France*, §61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას; 3) საქმის განხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის

განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (Pafitis and others v. Greece; §93; Tiece v. San Marino; §31; Sürmeli v. Germany, §129.)

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (Frydlander v. France, §43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (König v. Germany; §98).

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის მე-3¹ პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

2017 წლის 24 ივნისიდან 2017 წლის 14 სექტემბრამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --. დისციპლინური გადაცდომის კუთხით მისი ქმედებების შეფასებისას არსებითი მნიშვნელობა აქვს იმ ფაქტს, რომ მოსამართლე -- -- გადაეცა უკვე გაჭიანურებული საქმე. აღსანიშნავია, რომ 2017 წლის 21 ივლისს -- -- წარმომადგენელმა შუამდგომლობით მიმართა -- -- და საქმეზე სასამართლო სხდომის ჩანიშვნა ითხოვა. 2017 წლის 24 ივლისის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა ჩაინიშნა დაინიშნა 2017 წლის 24 ოქტომბერს. განსახილველი საქმე მოსამართლე -- -- ეწერა 3 თვე, რა პერიოდის განმავლობაშიც, მან საქმეზე დანიშნა მოსამზადებელი სხდომა. ამდენად, მოსამართლე -- -- ქმედებაში არ იკვეთება მოცემული საქმის განხილვის „უსაფუძვლო“ გაჭიანურების ნიშნები.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2018 წლის 2 აპრილს სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 13 წევრთაგან 13 ხმით, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობა), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლის მესამე პუნქტითა და „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-14 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №134/17-3 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

უმაღლესი საბჭოს მდივანი